

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3194/2021
07.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радован Ракић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 93/21 од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 93/21 од 25.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 93/21 од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 93/21 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду Прр1 150/2020 од 22.01.2021. године, којом је, ставом првим изреке делимично усвојен тужбени захтев, ставом другим изреке обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 1.304.958,90 динара, ставом трећим изреке обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и ставом четвртим изреке одбијен, као неоснован, тужбени захтев којим је тражена исплата законске затезне камате на досуђени износ накнаде имовинске штете почев од 23.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер по оцени Врховног касационог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да је да ако је између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, тужилац је ревизију изјавио против одлуке која се односи на споредно потраживање, те је на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**